

«У лісі темно...» (1980)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

У лісі темно. В лісі ніч.
Сидить навпочіпки світання,
І дотліва вогнева тліч,
Жовтіє в сніг дорога санна.

Під верболоззям в казані
Чорти різдвяне тісто місяць,
Й на золотому ковзані
Чумацьким Возом править місяць.

Пливуть в далеке і бліде
Повільних кучугур повали,
І Ніжин з посівання йде,
Іде додому від Полтави...

Ще б трохи Ніжину пройти,
Ще б трохи Ніжину — і вдома:
Та в лісі темно. І чорти.
А їхня вдаченька відома:

На сніг посадять без розмов,
До калача зігріють кави
І — йшов додому від Полтави,
Проснувся — у Полтаві знов!

1980

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/u_lisi_temno